

שלום — בארץ-ישראל השלימה

גיות של הסתפקות במועט ומוותורים: משל אילו היה פרעה גענה לבקשתו הראשונה של משה ומראה לבני ישראל לצאת למעין פיקניק לשלושה ימים במדבר, היו יוצאים, חוגגים וחוזרים לעבודתם, ולא היה מקום להציג דרישות נוספות, ולא היו כלל גאולה ויציאת מצרים.

הירדן עובר במרכז הארץ. הוא מעולם לא היה גבול מדיני ולעולם לא יהיה. הערבים שיכנעו אותנו שלא תהיה מנוחה וביטחון בישובי הכנרת כל זמן שרמת-הגולן לא תהיה בידינו. על זה כבר אין ויכוח. כעת ממשכים הערבים לשכנע אותנו כי לא תהיה מנוחה וביטחון כל זמן שרמת הגלעד לא תהיה ברשותנו. וכבר נשמעים קולות על כך גם מצד ה"יונים" הוותרנים המושבעים. הערבים מקיימים יעוד נשגב שהוטל עליהם על ידי אלהי ישראל...

וקיימת איהבנה גיאוגרפית מושר- שת, והיא גורמת לבילבול מוחין: חצי-האי שבצפון ים-סוף שבין מפרץ סואץ ומפרץ אילת, שהוא הוא הנגב המקראי, (באיור המערבי שלו בסבי- בת תעלת סואץ, או מפרץ סואץ, היתה העיר גרר). זו הארץ שבה התחילה ההיסטוריה של עם ישראל עוד בתקופת האבות. חצי-אי זה הקרוי בשם סיני, לא היה המדבר, שבו נדדו בני ישראל ארבעים שנה. הדרך שבין תעלת סואץ מפלוסיום-רעמסס עד עזה היא מהלך שלשה ימים. הדרך מסביב לחופי ים סוף היא מהלך שבעה ימים. אילו היו בני-ישראל שוהים בחצי-אי זה מספר שנים היו המצרים דאו, אחרי מפתח הצבאית הראשונה בים סוף, צוברים כוח במשך שנה-שנתיים ויוצאים וכובשים את בני-ישראל לעבדות מחדש. ולא חסרו או תבסי- תנים שצעקו כלפי משה: "נעשה ראש וגשובה מצרימה". על כן "לא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים (רעמסס- פלוסיום) — אל-עריש — רפח — עזה) כי קרוב הוא". .. ואמנם, מדבר סיני נמצא מחוץ לגבולות ארץ ישראל מורחה הרחק כ-700 קילומטר הן

הלחץ מצד המעצמות על מדינת ישראל לסגת הולך וגובר. האסון הוא בזה, ששרים בממשלתנו מזמינים את הלחץ בהצהרותיהם, כפי שהגדיל לעשות ראש הממשלה, מר לוי אשכול בראיון ל"ניו סוויק".

כבר עמד על כך החכם רב צעיר ז"ל, שהיו תקופות בהיסטוריה שלנו, שיכול היה העם היהודי להיגאל ולא איכשר דרא.

אף בדורנו כך. אילו היתה קמה "ממשלת ליכוד לאומי" בזמן הקונגרס הציוני ה-17 או ה-18, כלומר ב-1930 או 1934, לא היה אז חורבן יהדות אירופה כה שלם. כי המדינה היהודית בארץ ישראל היתה קמה כבר אז, והיה מקום ליהודים הנרדפים ארץ לעלות אליה ולהינצל.

המטרה שאליה יש לנו לשאוף כעת היא להסביר היטב ליהודים ולגויים בכל העולם, שהשלום במזרח התיכון יהיה בר-קיימא, רק אחרי שגבולות מדינת ישראל יהיו חופפים את גבולות הברית לפי התורה, הנביאים והכתובים, גבולות-נצח אלה לא השתנו ולא התחלפו, וגם לא ישתנו לעולם, כי גבולות גיאוגרפיים-טבעיים הם זרק בתחומם תיתכן מדינה עצמאית. כל חלוקת הארץ היא הדרך לאבדן העצמאות.

מדהים הדבר אבל עובדה היא: ההשגחה העליונה כאילו הפעילה את כל הכוחות בעולם להקים ולקיים את מדינת היהודים בארץ ישראל השלימה "מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת, מים-סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר". והיות ואנו בעצמנו איננו מוכנים לתפוס את העניין לאשורו, בהיותנו רגילים לראות את עצמנו "תולעת יעקב", הננו מבקשים את ה"שלום" על-ידי הצעות של פשרה וזיתורים מרחיקי-לכת. אנו שוכחים, שכל זיתור וחלוקה מחודשת של הארץ היא הפרת-הברית. מה עושה הקב"ה? הוא מציג לפנינו מחזה מחודש המתואר בחומש שמות: "ויכבד אלהים את לב פרעה". זה ארבעים שנה שהערבים מצילים אותנו מתוכ-

מהסואץ והן מהירדן. ולכן, כאשר החל משה לכבוש את ארץ ישראל הוא הגיע לארץ מצד מזרח וכבש את עבר-הירדן מזרחה. וכיבוש ארץ כנען נפל כבר בחלקו של יהושע ודורו. בימינו כיבוש הארץ ושיחרורה על-ידי העם היהודי ששמר את הזיקה לארץ בכל הגלויות, התחיל דווקא מצד ארץ כנען. וכאשר שוחרר הנגב במלחמת ששת הימים, הארץ, כלומר ארץ-ישראל, עדיין אינה שלימה, אבל בתודעת הביטחון של עמנו הובהר

פתאום שזהו בסיס הביטחון, והגבול האמיתי והטבעי הוא נהר-מצרים, הוא הנילוס, הוא השיחור, הוא נחל מצרים, כלומר — הזרוע המזרחי של דלתת הנילוס. וגם על זה כבר אין ויכוח שאין לזוז מגבול זה. כי זה הגבול, מקדמת דנא, היום ולעתיד לבוא. ועתידים אויבינו להכריח אותנו להזיז את גבולנו גם צפונה ומזרחה.

תל-אביב

ד"ר ש"ז צייטלין